

**HOMILIA DEL SR. BISBE ROMÀ CASANOVA I CASANOVA,
EN LES EXÈQUIES BISBE JOSEP MARIA GUIX I FERRERES¹
Catedral de Vic - 01.07.09**

Srs. Cardenals,
Srs. Arquebisbes,
Srs. Bisbes,
Germans preveres i diaques

Molt Honorable Sr. Vicepresident de la Generalitat de Catalunya
Molt honorable Sr. President
Sr. Alcalde de Vic
Srs. Diputats
Sr. Alcalde de Cardona – La Coromina
Digníssimes autoritats civils i acadèmiques

Germans i germanes, tots fills estimats de Déu,

L'esperança cristiana ens ha convocat per a celebrar les exèquies del nostre germà, el bisbe Josep Maria Guix i Ferreres, que fou, durant vint any, pastor propi d'aquesta Església diocesana i que ha mort essent emèrit d'aquesta seu. Els cristians enterrem els nostres difunts amb la fe i l'esperança que neixen de Jesucrist, el Senyor, que ha mort i ressuscitat, perquè nosaltres puguem viure alliberats del pecat i de la mort. El baptisme, que el nostre germà rebé a la parròquia de Sant Ramon de la Coromina, és participar en la mort de Crist per poder ressuscitar amb ell. En l'enterrament del nostre germà, el bisbe Josep Maria, nosaltres celebrem la victòria de Crist sobre el pecat i la mort, sabent, per la fe, que la seva victòria és també la nostra victòria. El dolor, doncs, per la mort d'una persona estimada es trasmuda en el goig profund de l'esperança en la vida amb el Senyor més enllà de la mort. Com ens ha ensenyat l'apòstol Pau en la primera carta als cristians de Tessalònica: *Estarem amb el Senyor per sempre*. Les paraules de fe són per a nosaltres consol en aquest moment de la mort del nostre bisbe i en tot moment de lluita i de dificultat.

In nomine Iesu és el lema episcopal del bisbe Josep Maria que el va acompanyar en els quasi quaranta-un anys de ministeri episcopal, primer, com a bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de Barcelona, i després, com a bisbe de Vic. Són també aquestes les mateixes paraules que sant Pere li va dir a l'home invàlid de la "porta bonica" del temple de Jerusalem: *No tinc ni plata ni or, però et dono el que tinc: En nom de Jesucrist, el Natzarè, camina*.

El ministeri episcopal en l'Església, des de sant Pere i els apòstols a tots els bisbes de tots els temps, el que vol aportar al món i a la societat, de manera principal i primordial, és Jesús, el Crist. La paraula del ministre de l'Església als homes i dones que troba en el seu camí és la mateixa

¹ El servei de premsa del Bisbat de Vic ha marcat amb negreta alguna part de l'homilia per a facilitar la tasca periodística.

sempre: en nom de Jesús, camina. Els apòstols de tots els segles anuncien Crist i conviden a la conversió, perquè l'encontre autèntic amb Jesús canvia el cor de les persones i les fa caminar pels senders de la vida autèntica en la veritat i l'amor. La predicació de l'Església no és una paraula buida, sinó que en la paraula que ella anuncia, amb la força de l'Esperit Sant, hi ha una presència, amagada als ulls, però plena de llum per al qui creu. En la paraula de l'Església es fa present la Paraula mateixa de Déu, perquè és el Crist vivent, Senyor de la història i del cor dels homes, el que és present en l'anunci humil de l'Església.

Per això, en aquests moments de comiat del bisbe Josep Maria és bo que tinguem presents, germans i germanes, tot el bé que ell, per mitjà dels seu ministeri episcopal, ens ha fet amb la seva predicació preparada, documentada i profunda; amb els seus escrits: cartes pastorals, glosses, llibres, articles, documents...; amb el seu magisteri teològic, sobretot en les matèries de doctrina social de l'Església. Tota la diòcesi és testimoni d'aquesta fidelitat a Jesús en la seva predicació i en els seu magisteri. ¡Que ell gaudeixi eternament de la visió de la veritat que en aquest món cregué, ensenyà i predicà als seus germans i germanes!

Paraula i Eucaristia són realitats inseparables en la vida i en la missió de l'Església. A l'evangeli acabem d'escoltar com Jesús ressuscitat, tot caminant amb els deixebles d'Emaús els explicà l'Esriptura i com, en arribar a casa i posar-se a taula, *prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava*. L'Església, per mitjà del ministeri sacerdotal, no para mai de llescar el pa de la paraula i el pa de l'eucaristia per als seus fills, perquè tinguin vida.

La salvació de Crist continua present enmig del món i es fa present en la predicació de la paraula i en la celebració dels sagraments cristians. El Senyor instituí el ministeri sacerdotal, perquè la seva salvació romanguí en el món veritablement present. Els bisbes són continuadors de l'obra dels apòstols de Crist i en el seu ministeri apostòlic, que exerceixen en comunió entre ells i amb els seus preveres, es fa present, en cada moment de la història, en l'avui de la salvació, l'amor de Déu per a tots els homes, manifestat en plenitud en Crist, el seu Fill unigènit.

En aquest moment d'agraïment per la vida i el ministeri del bisbe Josep Maria, vull fer present, en ofrena per al Pare, tot el seu treball sacerdotal. Ell, com a successor dels apòstols, va complir fidelment l'encàrrec de vetllar per tota l'Església, tant en la sol·licitud per totes les Esglésies, com en la cura pastoral per la porció del Poble de Déu que el Senyor li encomanà. Va recórrer fidelment tota la diòcesi en Visita Pastoral. Foren quatre les visites pastorals que va fer a totes les dues-centes quaranta vuit parròquies de la nostra diòcesi de Vic. Va edificar i consagrar nous temples. Va celebrar tots els sagraments de Crist arreu de la diòcesi. Presidí la celebració de l'Eucaristia. Administrà el sagrament de la confirmació. Ordenà ministres sagrats, preveres i diaques, per al servei del Poble de Déu...

Germans i germanes, pregueu per ell, vosaltres que sou testimonis que, per mitjà de la seva persona, la gràcia de Déu ha arribat als vostres cors i a les vostres vides. Tots els qui heu participat de l'Eucaristia presidida per ell, tots els qui vau rebre el sagrament de la

confirmació o altres sacraments, tots els qui per la imposició de les mans van ser incorporats als ordes sagrats del servei, tots els qui com els deixebles d'Emaús heu experimentat que el vostre cor s'abrusava per la presència de Crist en el ministeri apostòlic del bisbe Josep Maria, pregueu per ell perquè el qui presidí i administrà en la fe els sacraments de la misericòrdia divina, ara gaudeixi d'aquesta mateixa misericòrdia.

Paraula i Eucaristia. Eucaristia i Vida. Eucaristia i Caritat. La fe cristiana té una dimensió social – un convenciment que el bisbe Josep Maria repetia moltes vegades. L'Eucaristia porta a la comunitat i al món. Com ens diu el Concili Provincial Tarraconense, en el qual participà el nostre estimat bisbe: "El Concili exhorta a revifar la tradició, tan intensament viscuda en els primers segles de l'Església, de vincular visiblement la celebració de l'Eucaristia amb la caritat fraterna."

L'Església, pelegrina per aquest món envers la pàtria definitiva, la Jerusalem celestial, no pot fer res més que anunciar Crist a tots els pobles i a totes les nacions. L'Església que peregrina en aquesta nostra terra ha estat sempre fidel a aquest anunci per al bé dels homes i dones que configuren el nostre país i en cada moment ha fet present la llavor de vida de l'Evangelí, engendrada d'una cultura cristiana i catalana. L'anunci interpel·lador de Crist que fa l'Església, avui i sempre, a cada persona, parteix d'un convenciment: només en el nom de Crist és donada a l'home la salvació. I per això, evangelitzar significa portar Crist als homes; el Crist que dona l'autèntica llibertat, també en les coses temporals. La doctrina social que ofereix l'Església als homes i de la qual el bisbe Josep Maria n'era mestre excel·lent, neix de la fe cristiana en la salvació integral de la persona, de l'esperança en una justícia plena i de la caritat que fa a tots els homes veritablement germans en Crist.

Paraula, Eucaristia i Vida són inseparables. L'Església anuncia i porta als homes l'amor de Déu perquè cada persona en descobrir-se estimada per Déu pugui comprendre la seva dignitat transcendent i al mateix temps la de tota persona humana i així es faci possible la humanitat nova fonamentada en la veritat i l'amor. Només l'amor és capaç de transformar les relacions entre nosaltres i solament l'amor que neix de Déu és el fonament possible de la civilització de l'amor.

Preguem pel nostre germà, el bisbe Josep Maria, que va excel·lir en l'ensenyament de la Doctrina Social de l'Església, perquè l'amor i la veritat que ell va voler ensenyar i viure, siguin ara visió i gaudi per a ell en l'eternitat de Déu. Preguem per tots nosaltres, preguem per Catalunya amb profundes arrels cristianes i tant estimada pel bisbe Josep Maria, perquè tots els seus ciutadans caminem segons la veritat i l'amor que ens porti a la solidaritat envers els més pobres i necessitats i a unes relacions de pau, basades en la justícia, la llibertat i el respecte mutu.

Germans i germanes, avivem la nostra fe i esperança, en aquests moments de la mort del nostre bisbe Josep Maria. Ha mort un pastor de l'Església que exercia el seu ministeri de fer present Crist, Cap i Pastor del seu Poble. Fins al darrer moment no va deixar d'exercir el ministeri en el

servei a la diòcesi i en concret a les religioses i residents de les Germanetes del Pobres de Vic, on residia com un altre resident. En aquests moments de gràcia, perquè el nostre bisbe, un dels nostres ha estat cridat a la casa del Pare, cal demanar al Senyor que ens faci el do de les vocacions a la vida sacerdotal que necessitem per al servei de la nostra Església. El bisbe Josep Maria Guix ha mort en l'inici de l'Any Sacerdotal, que la seva intercessió ens ajudi a nosaltres a comprendre el do de la vida sacerdotal per al bé de l'Església i de la societat.

Santa Maria de les Feines Senzilles, Reina dels Apòstols i Mare de Misericòrdia, pregueu pel vostre fill, el bisbe Josep Maria Guix i Ferreres, ara, en l'hora de la seva mort, com ell us ho pregà tantes i tantes vegades en la pregària de l'avemaria, perquè conduït de la vostra mà sigui presentat davant del vostre Fill, Jutge misericordiós, i el trobi digne, per la seva misericòrdia infinita, de rebre el premi dels qui han estat fidels servidors de l'Evangelí. Amén.

Agraïment:

En nom propi, com a bisbe d'aquesta diòcesi de Vic, i en nom dels familiars del bisbe Josep Maria Guix i Ferreres, us expresso el nostre més profund agraiement a tots els qui us heu fet present en aquesta celebració per pregar per ell.

Agraïm també totes les expressions d'estima envers ell, tant en la seva mort, com en la seva malaltia. Vull agrair especialment el servei que li han fet les Germanetes dels Pobres en els darrers anys, acollint-lo en la seva casa. Germanetes, ell se sentia veritablement a casa seva en la vostra casa. Gràcies.

Agraïm l'expressió de condol que ens ha transmès el Sant Pare Benet XVI així com totes les que ens han fet arribar els germans bisbes d'arreu d'Espanya i tantes institucions del món civil, cultural i econòmic.

Agradecemos muy especialmente la presencia de la representación de la Fundación Pablo VI de Madrid, a la que tanto amaba i servía con entrega y vocación el Dr. Josep Maria Guix.

Continueu, germans i germanes, tenint-lo present en les vostres pregàries.